

Fremtid Indstilling fra den Afdeling af Nævnet, Afdeling C., der har med denne Sag at gøre. Men det ærede Medlem maa være klar over, at den hele finansielle Situation neppe muliggør at imødekomme Ønsker om Forhøjelser, lige saa lidt som der kan være Tale om at fratage Kommunalbestyrelserne den Indfyldelse paa denne Sags Ordning, som i forskellige Henseender er dem tillagt.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har omtalt Arbejdsløsheden blandt Sømændene, og det ærede Medlem har villet lægge et godt Ord ind for, at der blev vist Søens Arbejdere et særligt Hensyn; det ærede Medlem udtalte, at det var ogsaa nødvendigt, hvis ikke alt, hvad der er sagt om Sømændenes Fortjenester af det danske Samfund under Krigen, skulde være en rent forløjet Tale. Heroverfor er det af mig blevet paavist, at Søens Arbejdere virkelig har faaet særligt Tilskud fra Staten i Krigsaarene, og at der endvidere i Finansaaret 1921—22 er ydet til Maskinmestrenes og Styrmandenes Organisationer et specielt Tilskud til Trods for, at deres arbejdsløse naturligt maatte være henvist til at søge ekstraordinær Understøttelse paa samme Maade som andre. Den Vej stod dem jo aaben, men man har vist dem det særlige Hensyn at hjælpe dem, saaledes som her er nævnt. Naar nu det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen udtaler, at et saadant Tilskud er ikke ydet til Sømændenes Forbund, er dette ganske rigtigt; men Grunden hertil er den, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen selvfølgelig kender, at man allerede i 1918 ydede sin Medvirken til Oprettelse af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse for Sømænd, hvorefter de ekstraordinære Statstilskud skulde falde bort. Dette staaer udtrykkelig nævnt i en Skrivelse af 6. Marts 1919 fra Indenrigsministeriet. I denne Skrivelse udtales det: „Paa den anden Side omfatter Tilsagnet“ — det vil sige Tilsagnet om Erstatning af udredet Arbejdsløshedsunderstøttelse for Sømændenes Vedkommende — „kun Tiden indtil Slutningen af Oktober 1918. Idet der nu er oprettet en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse for disse, hvilken er traadt i Virksomhed fra nævnte Tidspunkt at regne“, og denne Skrivelse er undertegnet Th. Stauning. Det ærede Medlem vil saaledes forstaa, at denne Sag er i sin gode Orden og for Sømændene ligger paa ganske samme Maade som for alle andre Fag.

Nu siger det ærede Medlem, at der er Grund til at beklage sig over, at Sømændene ikke for Tiden kan faa ekstraordinær Ar-

bejdsløshedsunderstøttelse, og han spørger: Hvad er det for Oplysninger, der savnes for, at der kan tilstaa dem en saadan? Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, at Beviset for Sømændenes Adkomst til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ikke er leveret ved den Paa-stand, det ærede Medlem fremsætter om, at der er 1100 saadanne arbejdsløse. Thi dette er i Uoverensstemmelse med Arbejdsdirektoratets Indberetning til Ministeriet, hvorefter de arbejdsløses Tal pr. 10. November 1922 skulde være ca. 600, nøjagtigt 612, saaledes at der altsaa for Sømændene siden i Sommer er en Stigning af ca. 20 pCt. af de arbejdsløses Tal. Det ærede Medlem maa heller ikke glemme, at den danske Handelsflaade i denne Sommer har været i særdeles fremtrædende Grad beskæftiget, saa vidt mig bekendt har alle Fragtdampskibe været i Søen og det store Flertal af Sejlskibe, et Tal svarende til det Tal, som i Almindelighed er ude at sejle. Der kan derfor vanskelig være Tale om, at man i Sommer har kunnet betegne Tilstanden indenfor Sømændenes Kreds som ekstraordinær. Tror det ærede Medlem ikke, at det er saaledes, at der er et Overskud af Sømænd? Men hvis dette er Tilfældet, staaer vi saa ikke her overfor en Arbejdsløshed; som ikke er Udtryk for en egentlig Krise, men overfor en Arbejdsløshed, som i Virkeligheden er af ordinær Karakter? Men for en saadan kan man ikke sætte Arbejdsløshedsfonden i Virksomhed, idet denne er beregnet paa ekstraordinære Forhold, paa Kriseforhold. Men ogsaa dette Spørgsmaal angaaende Sømændene vil i det Møde, som paa Tirsdag holdes i Ministeriet, selvfølgelig paa ny blive optaget til Drøttelse.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger har ønsket en Ændring i Loven om Butiklukningen, saaledes at der kunde blive Mulighed for, at Kommunalbestyrelserne, hvor man finder det ønskeligt, lader Butikkerne holde aabent til Kl. 7 Aften paa en anden Ugedag end Fredag. Jeg skal erkende, at efter de Oplysninger, som er tilgaaet Indenrigsministeriet i denne Sag, er der Byer, hvor man synes at have Interesse i at kunne tilstaa en længere Aabningstid paa andre Dage end nu i Loven fastsat; det hele Spørgsmaal er for Tiden under Overvejelse og vil muligt give Anledning til Fremsættelse af et lille Lovforslag, hvorved Kommunerne faar en saadan Bemyndigelse.

Til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fremsatte, skal jeg ikke føje mange Ord, kun skal jeg i An-